

Jan 13kap.

- 1 Před Velikonočními svátky už Ježíš věděl, že přišla jeho chvíle, aby odešel z tohoto světa k Otci. Miloval své druhy na tomto světě, miloval je až do konce.
- 2 Ještě před večeří ďábel vnukl do srdce Jidáše, syna Šimona Iškariotského, že ho má zradit.
- 3 Ježíš, vědom si toho, že mu Otec dal všechno do rukou a že vyšel od Boha a jde k Bohu,
- 4 vstal od večeře, odložil plášť a opásal se ručníkem.
- 5 Nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat je ručníkem, jímž byl přepásán.
- 6 Když přistoupil k Šimonu Petrovi, ten mu řekl: "Pane, ty mi chceš mýt nohy?!"
- 7 "Teď ještě nechápeš, co dělám," odpověděl mu Ježíš, "ale později porozumíš."
- 8 "Ty mi přece nemůžeš mýt nohy!" namítal Petr. "Když tě neumyjí, nebudeš mít se mnou nic společného," odpověděl Ježíš.
- 9 "Pane!" zvolal Šimon Petr. "Nemyj mi jen nohy, ale i ruce a hlavu!"
- 10 Ježíš mu řekl: "Kdo je vykoupán, potřebuje umýt jen nohy, neboť je celý čistý. I vy jste čistí, ale ne všichni."
- 11 (Věděl totiž o svém zrádci, proto řekl: "Ne všichni jste čistí.")
- 12 Když jim umyl nohy, znovu se oblékl, posadil se zpět za stůl a řekl jim: "Chápete, co jsem vám udělal?"
- 13 Nazýváte mě Mistrem a Pánem a máte pravdu, neboť jím jsem.
- 14 Když jsem však já, váš Pán a Mistr, umyl nohy vám, máte i vy mýt nohy jeden druhému.
- 15 Dal jsem vám příklad, abyste se chovali, jako jsem se já zachoval k vám.
- 16 Amen, amen, říkám vám: Služebník není větší než jeho pán a posel není větší než ten, kdo ho poslal.
- 17 Teď to víte; blaze vám, když se tím budete řídit.
- 18 Nemluvím o vás všech. Já vím, které jsem vyvolil; ať se ale naplní Písmo: ,Ten, který jí se mnou chléb, pozvedl patu proti mně.'
- 19 Říkám vám to už teď, předtím než se to stane, abyste, až se to stane, uvěřili, že já jsem.
- 20 Amen, amen, říkám vám: Kdo přijímá mého posla, přijímá mě; a kdo přijímá mě, přijímá Toho, který mě poslal."
- 21 Po těchto slovech Ježíš hluboce rozrušen prohlásil: "Amen, amen, říkám vám, že jeden z vás mě zradí."
- 22 Učedníci se začali rozhlížet jeden po druhém, netušíce, o kom to mluví.
- 23 Jeden z jeho učedníků, ten, kterého Ježíš miloval, ležel u stolu po Ježíšově boku.
- 24 Šimon Petr mu naznačil, ať se zeptá, o kom to mluvil.
- 25 Objal ho tedy a zeptal se: "Pane, kdo to je?"
- 26 "Ten, komu podám namočené sousto," odpověděl Ježíš. Namočil sousto a podal je Jidášovi, synu Šimona Iškariotského.
- 27 A hned po tom soustu vešel do Jidáše satan. "Co děláš, dělej rychle," řekl mu Ježíš.
- 28 Nikdo ze stolujících ale nerozuměl, proč mu to řekl.
- 29 Jidáš měl na starosti pokladnu, a tak si někteří mysleli, že mu Ježíš řekl, ať nakoupí, co je potřeba na svátek, nebo ať dá nějaké peníze chudým.
- 30 Jidáš vzal to sousto a hned vyšel ven. Byla noc.
- 31 Po jeho odchodu Ježíš řekl: "Syn člověka je teď oslaven a Bůh je oslaven v něm.
- 32 A protože je Bůh oslaven v něm, Bůh ho také oslaví sám v sobě, a to hned.
- 33 Moji drazí, ještě na kratičko jsem s vámi. Budete mě hledat, ale říkám vám, co jsem už řekl Židům: ,Jdu tam, kam vy nemůžete.'
- 34 Dávám vám nové přikázání: Milujte jedni druhé. Milujte jedni druhé, jako jsem já miloval vás.
- 35 Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, když budete mít lásku jedni k druhým."
- 36 Šimon Petr se ho zeptal: "Pane, kam jdeš?" "Tam, kam jdu, teď za mnou nemůžeš," odpověděl mu Ježíš, "ale přijdeš za mnou později."
- 37 "Pane, proč za tebou nemohu teď?" ptal se Petr. "Položím za tebe život!"
- 38 "Položíš za mě život?" opáčil Ježíš. "Amen, amen, říkám ti: Než zakokrhá kohout, třikrát mě zapřeš."

Obsah kapitol známe – byl označen zrádce, učedníci nepochopili, kdo je tím myšlen, Jidáš odchází a nakonec zradí.

Verš 33. – Ježíš se obrací na ty, kdo v místnosti zůstali. **Moji drazí, ještě na kratičko jsem s vámi. Budete mě hledat, ale říkám vám, co jsem už řekl Židům: ‚Jdu tam, kam vy nemůžete.‘**

Verš 34. - **Dávám vám nové přikázání: Milujte jedni druhé. Milujte jedni druhé, jako jsem já miloval vás.**

Jan je hlasatelem tohoto tématu, jeho evangelium i epištoly jsou plné myšlenek lásky. Nezapomínáme v některých situacích na tuto myšlenku?

1 Jan 2, 3.

Podle toho víme, že jsme ho poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání.

Ježíš Kristus nám dává nové přikázání = dává nám příkaz. Není to „budete-li chtít“. Podle toho lidé kolem poznají, že jsme Jeho učedníci a my poznáme, jestli druzí jsou těmi, kdo v Něm zůstávají. Rozlišovacím znamením není sobota, desátky, Desatero, ale láska k druhým.

Mat 22,36.-40.

³⁶ "Mistře, které přikázání v zákoně je největší?"

³⁷ On mu řekl: "Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí."

³⁸ To je největší a první přikázání.

³⁹ Druhé je mu podobné: "Miluj svého bližního jako sám sebe."

⁴⁰ Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci."

Stačilo by napsat LÁSKA, a to stačí. Přikázání pak nebudou břemenem, už by nebylo potřeba Destarera. Kdo miluje, nikdy nepřemýšlí o druhém zle.

Láska je jednosměrná- jde vždy k druhému, nečeká na to, až bude důvod mít rád, až si to ten druhý zaslouží.

1 Kor 13 – to je dokonalá definice lásky

¹ Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon.

² Kdybych měl dar prorocství, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všechno poznání, ano kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem.

³ A kdybych rozdal všechno, co mám, ano kdybych vydal sám sebe k upálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje.

⁴ Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá.

⁵ Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy.

⁶ Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy.

⁷ Ať se děje cokoli, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá.

⁸ Láska nikdy nezanikne. Prorocství - to pomine; jazyky - ty ustanou; poznání - to bude překonáno.

Jsme si vědomi, co znamená mít lásku k Bohu a bližnímu?

Láska je trpělivost. Musíme být trpěliví vůči Bohu (Kolikrát jsem Ho o to prosil, a On nic...) I vůči bližnímu (kolikrát jsem mu to už říkal, a on si stejně dělá podle svého...). Dobrotivost je projev lásky. My lidé rozlišujeme, ke komu je vhodné být laskavý, ale k některým máme přímo problém projevit lásku.

Láska nezávidí. Závist je jeden ze smrtelných hříchů podle Desatera.

Nevychloubá se, není domýšlivá – nesmím se vyvyšovat nad jiné jen proto, že jsem v něčem lepší.

Láska nehledá svůj prospěch – nemám mít na prvním místě sebe, ale druhé.

Láska se nedá vydráždit a nepočítá křivdy – to je u nás lidí veliký problém.

Láska nemá radost ze špatností, ale raduje se z pravdy – neradujeme se, že někdo je na tom hůř.

Láska vydrží, věří, má naději, vytrvá. Nevzdávejme se jen proto, že jsme zklamáni ve svých představách o Bohu nebo bližním.

Láska nikdy nezanikne.

„Nejmocnější silou v tomto světě je láska.

Povinnost bez lásky učiní člověka mrzutým.

Zodpovědnost bez lásky činí člověka bezohledným.

Pořádek bez lásky činí člověka malicherným.

Spravedlnost bez lásky činí člověka tvrdým.

Pravda bez lásky činí člověka kritickým.

Laskavost bez lásky činí člověka pokryteckým.

Víra bez lásky činí člověka fanatickým.

Čest bez lásky činí člověka pyšným.

Vlastenectví bez lásky činí člověka lakomým.

Život bez lásky je nesmyslný.

Život v lásce nám přináší štěstí a radost.“

Kdo přijal Ježíše Krista má činit všechno tak, jak činil On. Ježíš nás miloval. Jeho život byl životem v lásce. Byl nesmlouvavý vůči hříchu, ale miloval hříšníky. Odpouštěl, dával najevo soucit, projevoval důvěru i těm, kdo Ho zklamali. Ani Jidáše nezničil, až do konce mu dával možnost, aby se změnil.

Biblická láska, na kterou Ježíš Kristus ukázal jako na nový příkaz, není emoce, ale rozhodnutí.

Na plnění Jeho příkazu nejsme sami, ale je v nás živ Ježíš Kristus. Sami bychom to nezvládli.

V dnešním světě je láska považována za projev slabosti. Mít někoho rád, kdo si to nezaslouží, je zesměšňováno.

Ef 4, 29.30. = poselství památky Večeře Páně

²⁹ Z vašich úst ať nevyjde ani jedno špatné slovo, ale vždy jen dobré, které by pomohlo, kde je třeba, a tak posluchačům přineslo milost.

³⁰ A nezarmucujte svatého Ducha Božího, jehož pečeť nesete pro den vykoupení.

1 Jan 2, 4.

Kdo říká: `Poznal jsem ho', a jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravdy.

Můžeme se rozhodnout nový Janův příkaz praktikovat ve svém životě, nebo ne. Pokud budu já sám do rodiny, do sboru, do společnosti přinášet lásku, pak ji mohu očekávat i já od druhých.